

Najzdravšie ovocie a zelenina rastie za rohom

Veronika Klasová, 8, ročník, Základná škola, Hlavná 31, Záhorská Ves

29. 6. 2152

Milý denník, toto leto bude celkom nudné. Budem musieť ísť prvý raz v živote na celé dva mesiace k starým rodičom na vidiek. Nie, že by som sa netešil, ale nemajú tam wifi, ani elektrinu poriadne nemajú. Je to možné? Nechápem, ako môže niekto žiť v dvadsiatom treťom storočí bez wifi. Budem to musieť nejak zvládnuť. Mamka vraví, že budem konečne myslieť inde, a nie v realite počítačov. Dnes je dvadsiaty deviaty jún. Zajtra odchádzam.

30. 6. 2152

Milý denník, s nie veľkým nadšením som docestoval k starkým. Je tu veľa stromov. Prvýkrát v živote vidím les! Som nadšený. Nemohol som sa prestať pozerieť na tie čudné červené gule na vetvách stromov. Dedko mi ich ukázal bližšie. Povedal mi, že tie červené guľičky sa volajú jablká. Dokonca sú jedlé! Hneď tak zo stromu! Zvláštne. Chutili sladkokyslo až horko. Jablká vraj obsahujú vitamíny a sú zdravé.

1. 7. 2152

Neviem to tu vydržať. Nemajú tu ani poriadne jedlo z konzervy. Mal som na raňajky nejaké zelené listy. Šalát alebo ako sa to volalo. Šalát s paradajkami. Starká vravela, že dnešným mladým ľuďom chýba zručnosť v záhrade. Vzala ma do tej záhrady pozrieť, ako to tam vyzerá. Ich obrovská záhrada sa tiahla až po okraj lesa. Nemohol som tomu uveriť! Ovocné stromy s mohutnými vetvami a farebným ovocím okrášľovali záhradu. O pár hodín neskôr babka navarila obed. Nikdy som nevidel niekoho variť. My si všetko kupujeme v obchodoch. Sledovať to bolo zaujímavé. Najskôr hodila do hrnca akési podlhovasté fialovo-čierne čudo. Vraj sa tomu hovorí baklažán. Pohádzala tam rôznu zeleninu a nakoniec tam hodila mäso. Vravela mi, že mäso z domácej sliepky obsahuje veľa výživných látok pre ľudský organizmus. Keď to jedlo miešala dlho nad ohňom vznikla z toho tekutina menom polievka. Chvilu som rozmýšľal ako sa toto zaujímavé jedlo konzumuje. Potom mi babka podala okrúhlu paličku so zahnutým koncom. Lyžica! To je ono!

Nemôžem uveriť, že kurča so zeleninou je tak chutné a šťavnaté!

5. 7. 2152

Naučil som sa veľa nových vecí o zelenine a ovocí. O vidieckom jedle a spôsobe jedenia. Jedlo tu mi chutí oveľa viac než naše fastfood jedlo. Po obede sme s babkou varili ovocný sladký kompót. Ešte to musíme nechať odstáť, aby to bolo hotové.

20. 7. 2152

Celkom sa mi tu páči. Je to tu zaujímavé. Objavil som zvláštnu chodbičku, ktorá vedie do prísne tajnej časti babkinej záhrady. Bolo to ako z rozprávky. Stromy v podobe jahôd v karameli? Alebo čo ja viem listy šalátu a kelu namiesto trávy? Mohol by som pokojne pridať aj tancujúce víly so šatami z malinovej peny. Mňam! Bohužiaľ je to iba moja predstavivosť.

Realita však bola úplne inde. Keď som prišiel do zakázanej časti záhrady, bola tam lúka z bylínok rôzneho druhu! Našiel som veľa malín, brusníc a rakytníkov. Boli veľmi kyslé. Brrrr! Môj výraz zmrštenej tváre mám doteraz. Uznávam, že jedlo tu je kyslejšie ako u nás vo veľkomeste, ale je chutnejšie a zdravšie.

6. 8. 2152

Všetky jedlá, čo som do teraz ochutnal, boli vynikajúce. Okrem póru. Tá podlhovastá vec v polievke mi pripomínala riasu z mora. Fúj! To by som v živote do úst nedal. Okrem toho, je to tu fakt cool.

31. 8. 2152

Milý denník, odpusť mi, že som tak dlho nepísal. Nestíhal som. S babkou a dedkom sme každý deň niečo robili. Trhali burinu, okopávali, zalievali, kosili trávu, zbierali úrodu, varili... Bol som tak vyčerpaný, že som večer zaspal a nepísal som. Ale musím sa ti priznať, že som tam bol šťastný. Nechcem povedať, že doma nie som, ale nejako, tam som sa cítil čerstvejšie. Teraz som už doma. Dnes som sa s babkou a dedkom musel na rok rozlúčiť. Bude mi to tam veľmi chýbať. Babka mi nabalila veľa ovocia, zeleniny, až aj kura. A k tomu aj kuchársku knižku. Rozhodol som sa, že aj ja budem kúziť také dobré jedlo ako babka. Prvý pokus nevyšiel. Vybuchol sporák a hrniec sa rozletel na kúsky. Pokus číslo dva – namiesto soli som dal cukor do polievky. Pokus ôsmy – predlho som to nechal variť! Všetko sa rozvarilo. Z polievky bola kaša! Pokus dvadsiaty piaty – mäso sa rozvarilo a zelenina zostala surová. Pokus tridsiaty šiesty - polievka sa podarila! Po niekoľkých týždňoch strávených v kuchyni, som to konečne dokázal. Navaril som chutnú a zdravú slepačiu polievku. Musím ešte čakať, kým rodičia prídu z práce.

Milý denník, mamka prišla z roboty očarená vôňou. Sadla si k stolu a začala jesť. Slzy sa jej od šťastia, spomienok na detstvo, rozkotúľali po tvári. „Kristián, som na teba hrdá! Dokázal si v tomto období nemožné. Toľko rokov som nevidela normálne uvarené jedlo. Nie z plechovky. Tomuto sa vraví: Jedlo ako má byť!“